

РАЗВИТИЕ НА РАЗУМА XI /ПРЕСМЯТАНЕ И ПРОГНОЗИРАНЕ/

Веселин Божиков
СФЕРА ИЛ

В статията се разглеждат описанието, планирането, прогнозирането и управлението на обществото и обществените процеси. Изяснено е, че всичко това е възможно благодарение на мисловните матрици. Прави се изводът, че устойчивото управление на каквото и да е обекти, системи, процеси и явления е невъзможно без реалистичното им прогнозиране.

Развитието на математиката от древността до днес отразява нуждите на хората от точни изчисления във всички сфери на обществения живот.

Възникнала от необходимостта да се пресмятат количества добитък, реколта и др. неща, математиката започва да изчислява разстояния, площи, времеви интервали, скорост, ускорение и пр. все по-сложни за пресмятане величини.

Скоро тя намира приложение в строителството, механиката, астрономията, мореплаването, военното дело, администрацията и пр.

Постепенно математиката се развива и започва да решава уравнения с все повече неизвестни и функции с все повече променливи. Така се получават няколко или множество решения, които може да кореспондират с различни възможни резултати от реалността, но в повечето случаи са налице нереални резултати. (Виж статията "Баланс и Безкрайност")

Днес вече има сложни математически модели и теории, които са максимално условни. Чрез тях хората се стремят да описват, планират, прогнозират и управляват стопанските, социалните, социокултурните, обществените и др. неопределени (условни) процеси с огромен брой неизвестни и променливи.

Накратко, математиката от самата си поява до днес, основно се стреми да описва все по-точно различни обекти, системи, процеси и явления от реалността, които са значими и важни за хората.

Абсолютната точност обаче е абсолютно (абстрактно) понятие. В природата няма две абсолютно еднакви обособености, за да ги събираме, изваждаме, делим, умножаваме и т.н. все идеални математически операции. Дори най-качествените съвременни фабрични изделия не са абсолютно еднакви (идеални).

Математиката съответства на реалността само до нивата на допускане за еднаквост, делимост и пр. първични теоретични постулати.

Аксиомите са идеални (абстрактни) допускания, установени като основни математически правила.

Условността (теоретични инструменти с повече от един параметър и повече от едно решение) в математиката се въвежда, за да може поне донякъде да се опише и прогнозира неопределеността в реалността.

Така имаме съчетание на аксиоми и постулати, изграждащи един идеален апарат и развитие на разнообразни математически инструменти с все повече неизвестни и променливи. Последните в голяма степен целят описание и прогнозиране на реалността.

Тук трябва да отбележим, че дори на най-ниско енергоинформационно (качествено) ниво не може да сме сигурни, че два гама кванта са абсолютно еднакви. Можем да твърдим само, че техните енергии и честоти са достатъчно (условно) равни, за да настъпи определеноявление, което наблюдаваме.

(Също така, важно е да се има предвид, че на енергийно и микрониво се наблюдава специфична квантова /съвсем друг тип/ неопределеност, която е следствие на невъзможността ни да получим информация за обектите и средата на тези ниски енергоинформационни нива, без да ги променим.)

Поглеждайки нагоре към света на микрочастиците, виждаме, че условността нараства. На атомно ниво тя става още по-голяма.

В минералния свят условността продължава нелинейно да расте, а в органичния свят тя е комплексно правило.

Накрая, достигайки до човешкия свят виждаме максимална условност, неопределеност и непредвидимост.

Колкото е по-голям информационният спектър на съответното качествено ниво от реалността, толкова са по-големи степените на

свобода, условността и неопределеността. (Виж статията "Виртуализация")

Всяко по-висше качествено (енергоинформационно) ниво включва и условността на по-нисшите.

Под нарастваща условност тук разбираме повишаването броя на параметрите, необходими за описание и прогнозиране на обектите, процесите и явленията в определено енергоинформационно ниво.

Условността пряко зависи от степените на свобода в съответното качествено (енергоинформационно) ниво. Колкото е по-висока условността, толкова е по-висока и неопределеността.

За природните науки са характерни теории с правила, зависимости и закони, описвани от математически модели с ограничен брой неизвестни и променливи. Това дава възможност за относително добро описание, прогнозиране, планиране и управление на процесите в тези сфери.

При обществените науки обаче, закономерностите са твърде условни, описвани от логически и математически модели и зависимости с огромен брой взаимосвързани неизвестни и променливи.

Това води до повищена неопределеност, сложно пресмятане, неточно прогнозиране и трудно управление на обществените процеси.

Властта още в дълбока древност е осъзнала и редуцирала тези проблеми чрез налагане на строги закони и правила (доминантни мисловни матрици) над подвластните. (Виж книгата "Доминантните Матрици")

Тя е разбрала, че ограничаването на степените на свобода редуцира неопределеността и улеснява планирането, прогнозирането и управлението на обществото и обществените процеси.

При неподчинение на масите и до днес върху тях се прилагат административни и наказателни санкции, принуда, груба физическа вкл. и въоръжена сила.

В условията на властово наложен строг ред и лимитиращи закони, прогнозирането и управлението на хората е вече възможно.

Масата, в плен на страха от силови репресии, следва законите и наложения ограничаващ ред на властовата матрица, а обществените процеси могат да се планират, прогнозират, управляват и контролират.

Силата и принудата обаче нерядко водят до неподчинение и съпротива... Това е наложило още в древни времена правото на силата да се съчетава със силата на правото.

Тук идеята е правото на властта, постигнато чрез сила, да се трансформира в мирно задължение на подвластните.

Целта на този комплексен властови механизъм е хората доброволно да приемат наложените им доминантни матрици (ограничения), да спазват техните рамки, както и да докладват и да съдействат на властта срещу отклонилите се от реда (матрицата).

Ако хората са обединени срещу властта, индоктринирането (матрицирането) е трудно и изиска много време, сили и ресурси.

Хората обаче често са разединени от различни собствени интереси, идеи, виждания, вяра и пр., а властта се явява в ролята на арбитър и така по-лесно налага своите доминантни матрици над масите. Разединявайки ги по всички възможни начини, властта все по-леко (с по-малко сила) подчинява, управлява и контролира хората.

Когато обаче мнозинството от народа е осъзнало някаква брутална лъжа на властта, последната е неспособна трайно да я наложи и поддържа.

Всички големи политически промени в човешката история са били плод или на масово осъзнаване, или на масова измама.

Планирането, прогнозирането и управлението на обществените процеси са най-устойчиви, когато хората са индоктринирани и изповядват идеите на доминантните матрици. В такова общество подвластните се самоподчиняват, самоконтролират, самоцензуират и пр.

Естеството на мисловните механизми за прогнозиране и управление на масите при религиозните общества е почти същото, както е при механизмите за контрол в демократичните общества. В основата на устойчивото планиране, прогнозиране, управление и контрол на обществените процеси и човешките общности стоят мисловните матрици. Чрез последните условността (неопределеността) значително се редуцира, а логическите и математическите модели стават приложими и ефективни.

От друга страна, властта все повече натрупва данни за всичко и всички, проследява и анализира тенденциите в развитието на обществото и динамиката на обществените процеси.

Несъмнено в древността подобни мащабни информационни и аналитични дейности са били твърде ограничени. Тогава властта е разчитала предимно на силата и интуицията си, в условията на липса на достатъчно информация.

По-късно властта развива администрацията и различните държавни служби, внедрява свои служители и агенти в различните важни групи и обществени формации. Така тя проследява отвън и отвътре матрицирането и контрола на подвластните.

С развитието на системата Власт-Подвластни постепенно се формират и развиват социологията, социостатистиката, анализът, прогнозирането, моделирането и планирането на обществото и обществените процеси.

Без обективна информация за състоянието на обществото и обществените процеси, и адекватно планиране и прогнозиране, управлението остава да се крепи предимно на грубата сила, интуицията и случайността (неопределеността). Но дори тираните добре разбират, че не са достатъчно мощни, за да подчинят изцяло чрез сила и да контролират всички подвластни за дълго време...

Това води до еволюционни и революционни промени в системата Власт-Подвластни и способства за развитието на политическите идеи и политическите процеси в обществото.

С времето властта формулира все по-рафинирани доминантни матрици, целящи отново и отново да измамят подвластните и да предотвратят активността и съпротивата им. (Виж книгата "Демократичните Матрици")

Основната ни идея тук е, че колкото по-високо се изкачваме в енергоинформационните (качествените) нива на реалността, толкова повече растат степените на свобода на обектите и условността (неопределеността) на процесите.

Устойчивото управление на каквито и да е обекти (системи) и процеси (вкл. обществените) изисква реалистичното им планиране и прогнозиране. Последните се базират на логически и математически модели. Те пък имат нужда от реална информация за обектите и средата.

Т.е. управлението е с подобна информационна схема, както мисловните процеси в човешкия мозък.

Налице са информационни мрежи (информационни канали), мозъчен тръст (мисловен център) и изпълнителни мрежи (изпълнителни канали).

Прогнозирането и управлението, също така, силно зависят от степента на развитие на самата среда и обектите в нея.

Просто казано, хората в развитите страни не се управляват по същия начин и със същите средства, както аборигените и обратното.

Колкото е по-развито обществото, толкова повече за контрола на масите властта разчита на доминантните матрици и прогнозирането, а не на принудата и грубата сила.

Благодарение на все повечето натрупвана информация за обществото и обществените процеси неопределеността се редуцира, а точността на прогнозирането зависи все повече от доминантните матрици, логическите и математическите модели на социалните инженери и властниците.

Ако дадена група (общност) от хора отхвърля доминантните матрици на властта, но са добре познати техните алтернативни мисловни матрици, то те също попадат в полето на прогнозирането, планирането и управлението на обществените процеси.

Неформалната власт в такива групи се базира именно на собствените им алтернативни матрици. Посредством последните се планират, прогнозират и контролират обществените процеси вътре в групата (общността).

От друга страна, прилагането анблок на едни и същи доминантни матрици, логически и математически модели за всички групи в едно нехомогенно мултикультурно общество води до закономерна неопределеност и неустойчивост.

Ярък нагледен пример е провалът на Мултикултурализма в Западния свят. Налагането на еднакви (универсални) доминантни матрици на различни подвластни общности (с различно ниво на развитие) води до тяхното отхвърляне и ответна съпротива. Недоброто познаване на алтернативните матрици на такива общности води до грешки и неточно описание, планиране, прогнозиране и управление на обществените процеси.

Различните общности е съвсем нормално да са на свое собствено ниво на развитие на разума. Налагането на универсални мисловни матрици води до изкривяване на развитието им, отхвърляне и съпротива.

Характерно за естествените мисловни процеси е, че при тях се отхвърлят формите на силово осъзнаване. Твърде често вътълпяването на властови доминантни матрици води до обратен ефект.

В такива случаи универсалните логически и математически модели зависват в нереалността, а вместо точност се наблюдава закономерна неопределеност.

Властта основно се базира на древната максима "Разделяй и владей", която е напълно резонна, съобразно идеите ни за планирането, прогнозирането и управлението на мисловните процеси в обществото. Колкото по-разделено е обществото, толкова по-малко сила е нужна за неговото подчинение, управление и контрол.

Поради това, универсалността на моделите днес мащабно се комбинира с таргетиране на матриците. Това е възможно благодарение на все по-обхватната и реалистична информация за обществото, обществените формации и обществените процеси.

От друга страна, властта се стреми да съчетае въздействието над масите с различни форми на взаимодействие. Последните целят да прихванат и канализират активността и креативността на гражданите.

Мнозина учени отричат, че прогнозирането на мисловните процеси е възможно, но то отдавна е вече факт. Последното се прилага, както спрямо обществото и различните обществени формации, така към малки групи и дори към отделни хора.

Например, изборните щабове на политиците се стремят към максимално обхватна и адекватна информация за таргет групите избиратели, реалистичен анализ, моделиране, прогнозиране и активно въздействие и взаимодействие.

Спецслужбите също се стремят към максимално обхватна и адекватна информация за своите таргет групи и индивидуални обекти, реалистичен анализ, моделиране, прогнозиране и активно въздействие и взаимодействие в посоката на развитие, зададена от властите.

Съвременната власт и въобще управлението не биха могли да функционират устойчиво без реалистичното прогнозиране на обществото и обществените процеси.

Това пък не е възможно без доминантните матрици, лимитиращи степените на свобода на хората и редуциращи условността и неопределеността.

Развитието на системата за управление доведе до налагане на глобални доминантни матрици чрез все по-голямо разделяне и таргетиране на обществото, натрупване на все повече информация за обществените формации и обществените процеси, дигитализация,

монетаризация и все по-точното описание, анализ, планиране, моделиране, прогнозиране и контрол на изброените.

За съжаление мнозинството от хората не осъзнават всичко това и не разбират монетарната и демократичната измама, както и налаганата им дигитална диктатура. (Виж книгите "Монетарните Матрици" и "Демократичните Матрици")

Но рано или късно всяка измама бива осъзната, от което следват промени в обществото и обществените процеси...